

Marea

STOMFF ANDREI AUREL

MAREA

Port chipul tău adânc inclus în mine,
În fiecare strop hoinar de sânge.
Doar amintirea ta mă poate-nfrânge
Atunci când lupt să ies dintre ruine.

Buzele tale ard buzele mele
Din visul unui somn încercuit.
Reneg în forma frântă „te-am iubit”
Un verb legat de lună și de stele.

E dusă vremea mângâierii tale,
De câte ori să mai întorc clepsidra?
Din întuneric mă pândește hidra
Unor trăiri onirice și goale.

Nu știu să beau și nu-mi doresc uitarea,
Fără memorie lumea nu există.
Trăiesc intens și inima rezistă
Când mă gândesc cum mă așteaptă marea

Să-mi cânte imnul plajelor fierbinți
Pe care mă întind și mă topesc.
Atât de mult eu încă te iubesc!
Cu gândul știu că încă mă alinți.

Și câtă vreme mai există mare
Nici timpul care trece nu mă doare.